

अतृप्तयोर्दृशोर्गेचरंविषयभूतम् पदाक्षितिस्पर्शतमिति अयंभावः नखलुदेवाःपदाभुवंस्पृशंति अतःकृपापरवशोनूनंहरिरात्मानंविस्मृतवानिवेति
अतएवस्खलनपरिहारायैवगरुडस्योन्नतेस्कंधेविन्यस्तहस्ताग्रयेनतम् ॥ २२ ॥ वरं वृणीष्वेतियदुक्तंतदसहमानआह हेविभोवरदानांब्रह्मादीना
मीश्वरात् वरप्रदात्त्वत्तःसकाशात् बुधःकथंवरान्वृणीतेति कीदृशान् गुणैर्विक्रियतइतिगुणविक्रियोऽहंकारः सएवात्मायेषांतेषांब्रह्मादीनांसंबंधि
नः देहाभिमानिनांभोग्यानितिवा तथाचेद्बुधएव नभवतीत्यर्थः जुगुप्सितत्वादपीत्याह येइति बुधएवाहमपिनवृणेइतिसमुच्चयायचकारः ॥ २३ ॥
कैवल्यपतइतिसंबोधनात् कैवल्यंवरिष्यतीतिमाशंकीरित्याह नेति महत्तमानामंतर्हृदयान्मुखद्वारेणनिर्गतोभवत्पदांभोजमकरंदोयशःश्रवणादि
दिसुखंयत्रनास्तितादृशंचेत्कैवल्यंतर्हितत् कचित्कदाचिदपिनकामये तर्हि किंकामयसेतदाह यशःश्रवणाय कर्णानामयुतंविधत्स्व ननुकोऽप्येवं

अथावमृज्याश्रुकलाविलोकयन्नतृप्तदृग्गोचरमाहपूरुषम् ॥ पदास्पृशंतंक्षितिमंसउन्नतेविन्यस्तहस्ताग्र
मुरंगविद्विषः ॥ २२ ॥ पृथुरुवाच वरान् विभोत्वद्वरदेश्वराद्बुधःकथं वृणीतेगुणविक्रियात्मनाम् ॥ ये
नारकाणामपिसंतिदेहिनांतानीशकैवल्यपतेवृणेनच ॥ २३ ॥ नकामयेनाथतदप्यहंकचिन्नयत्रयुष्मच्चर
णांबुजासवः ॥ महत्तमांतर्हृदयान्मुखच्युतोविधत्स्वकर्णायुतमेषमेवरः ॥ २४ ॥ सउत्तमश्लोकमहन्मुखच्यु
तोभवत्पदांभोजसुधाकणानिलः ॥ स्मृतिपुनर्विस्मृततत्त्ववर्त्मनांकुयोगिनांनोवितरत्यलंवैरैः ॥ २५ ॥ यशः
शिवंसुश्रवआर्यसंगमेयदृच्छयाचोपशृणोतितेसकृत् ॥ कथंगुणज्ञोविरमेद्विनापशुंश्रीर्यत्प्रवब्रेगुणसंग्रहे
च्छया ॥ २६ ॥

नवृत्तवान् किमन्यच्चितयेत्याह ममतुएषएववरः ॥ २४ ॥ ननुतर्हि कैवल्याभावेरागद्वेषाद्याकुलानांभक्तिसुख
मपिनस्यादित्याशंक्याह सइति भवत्पदांभोजसुधायाः कणोलेशस्तत्संबंधीयोऽनिलः सएवदूरादपि किंचिद्यशःश्रवणमात्रमित्यर्थः विस्मृतं
तत्त्ववर्त्मयैःकुयोगिभिस्तेषामपिपुनः स्मृतिमात्मज्ञानंवितरति अतो नखलुभक्तानारागादिसंभवोऽतो नोऽस्माकंसारग्राहिणामन्यैर्वैरैरलम् भक्तावे
वमोक्षादिसर्वसुखांतर्भावादितिभावः ॥ २५ ॥ ननुभक्तिर्मुक्तिफलैव अतःफलंविहायसाधनेभवतःकोऽयमाग्रहइत्याशंक्याह हेसुश्रवःमंगलकीर्त
तेशिवंयशःसतांसंगमेयःसकृदपि यदृच्छयाऽपिउपशृणोतिगुणज्ञश्चेत्सः पशुंविनाऽन्यःकथंविरमेत् गुणातिशयंसूचयति श्रीर्यत् यशएवप्रकर्ष
णवृत्तवतीगुणानांसर्वपुरुषार्थानांसंग्रहः स्वस्मिन्समाहारस्तदिच्छया ॥ २६ ॥